

# ADVENTHÍRŐK

A MAGYARORSZÁGI H. O. ADVENTHIŰÖK GYŰLEKEZETI KÖZLÖNYE

TIZENHATODIK EVFOLYAM 1. SZ.

1939. JANUÁR—MÁRCIUS

## Kedves Felvidéki Testvéreink!

„Köszöntenek Titeket a testvérek mindnyájan! (1. Kor. 16, 20.) Igy szól szavam Hozzatok a magam, az összes munkások és minden testvér nevében. Isten szent apostolának üdvözlésével kereslek fel Titeket a gyülekezetekben és otthonaitokban. Szeretettel, szolgálatot és segítséget visziunk Közétek. A testvéri együttérzés, a missziómunka — tudjuk — eddig is hevítette szíveteket, de most, hogy a csudalelem a végéhez közeledik, a nyomorúság megsokasodott, most az Úr dicsőséges visszajövele előtt a legnagyobb munkára van szükség. Ezért ajánljuk fel Néktek fokozott mértékben erőnket és kérjük, hogy Ti is ezt tegyétek az Úrért és művéért.

Imádkozzunk mindnyájan, hogy az év folyamán megtartandó konferenciákon bizonyosságot tudjunk tenni az idecsatolás óta tapasztalt lelki áldásokról, testvéri békéről és önfeláldozó missziótevékenységről.

Mindenkit egyenként szeretettel köszönt testvértök

Michnay László  
unióvezető

## Akarjuk, hogy eljőjön Krisztus!

(Maran — Atha)

Hogy történt minden? Pontosán írják az Evangéliumok és Apostolok Cselekedetei. A helyzet az volt, hogy Krisztus Úrnak halála, feltámadása és mennybemenetele után az apostolok prédikálni kezdenek Jeruzsálemben. Felcsendül az állandó felhívás, mely így szól: „Még fog az Úr ismét jönni, hogy övéit, kik hit és szeretet által vele egyesültek és majd feltámadnak, — magához fogadja és a nagy ítéletet megtartja, mert a világ Megújítója egyszermind a világ Bírója.” A Jeruzsálemben csendesen meghúzódó tanítványokat sietírasztja az üldözés. Az eddigi módszerekbe új, mozgalmasszellemet

visz a képzett tarsusi Pál, ki egymaga nagyobb hangot adott az Üdvüzenetnek (Evangéliumnak), mint a többiek együttesen. Ugyanis Pál a prédikálásaiban nem csupán Krisztus életét, szenvedését, halálát, feltámadását méltatta, hogy azáltal az embereket megtérésre vezesse, hanem rámutatott arra a kiengesztelésre, mely be fog következni az Úr megjelenése által, mikor a halál legyőzése és a világ megújítása után semmi sem lesz Isten iránt ellenséges, hanem Isten akarata szerint cselekszik mindenki. (1. Kor. 15, 2. 4. 28.) Ebből az általános, egyetemes visszaállításból (restaurációból) mégis sokan kiesnek, azok t. i. kik önnönmagukat zárják ki. (2. Pét. 3, 17.) „De Ti vigyázzatok — nehogy kiessetek!” (Zsid. 2, 1.)

Ezzel párhuzamosan hirdeti és írja le János

evangélista az Úr szavait: „*Ime mindeneket megújítok*“, tehát az Úr Jézus visszajön. Es ez az O igaz beszéde. (Jel. 21, 5.)

Máté evangélista írása szerint Jézus Krisztus kijelentette, hogy egykoron személyesen és mindenképp szemeláttára fog visszatérni és parancsban tanította Övéit, hogy szüntelen való éberséggel várják ezen napot, órát, percet. Megnyugtattott mindenkit, hogy senki, még övéi sem, még az ég angyalai sem fogják tudni az időpontot, amikor váratlanul eljön. (Máté 24, 36.) Az Úr oly időben, melyben nem gondolják, hirtelen jelenik meg. Ezen kijelentésekkel kapcsolatban Krisztus Urunk egész sorát jövendőlte meg azon eseményeknek, melyeknek központja Jeruzsálem és a templom elpusztulása lesz, ami előképe, kicsinyített bemutatása a világot, a földet érő büntető ítéletnek. (Máté 24, 34.)

Jézus Krisztus külön kihangsúlyozza a természeti és erkölcsi iszonyatosságokat, melyek kicsiben Jeruzsálem pusztulását, teljes nagyságában pedig a világ végét megelőzik. (Lukács 21, 20—24.)

Ezen egymással összefüggő kijelentéseket tartották szemelött az apostolok. Ebben nevelték az őskeresztényeket, vagyis állandóan az Úr megjelenéséről szóltak: „*Vigyázzatok, mert az Úr eljön!*“ prédikáltak a gyülekezeteknek. Ezt a napot úgy emlegették, mint ami az *Úr napja* és az „*Úr megjelenése*“. Meggyőzték a népeket, hogy lessék, mint szolgák az urukat, mint a szűzek a vőlegényt. A világ végéig terjedő idő: utolsó idő. Péter apostol így ír: „*Mindennek pedig közeledik a vége.*“ Másutt: *Egy nap az Úrnál: nálunk ezer esztendő*. „*Nem késik az Úr ígéretével, mint némelyek állítják, hanem türelemmel van.*“ Mint általános tudott hitről mondja, hogy minden hívő az Urat várja. És mégis akadnak, akik úgy gúnyolódnak: „*Mi van az Ő eljövételének ígéretével?*“ Vagyis: *Nem jön el Krisztus, mert nem is jöhet el stb.*

Az apostoli korszak, tehát az őskereszténység, tudta, hogy Krisztus ismét meg fog jelenni. Hiszen az apostolok szemükkel látták és fülükkel hallották, amikről beszéltek. Egy megírt jelenetet említek: „*Ez a Jézus... akképen jö el, amiképpen láttátok Őt felmenni a mennybe.*“ Ez és sok hasonló ígéret élő reménységet feleltett a lelkekben.

Igy születhetett meg az ilyen kifejezés: „*Látjuk közeledni a napot*“ - t. i. a Krisztustól megjövendölt események Jeruzsálemmel kap-

csolatban már teljesedésbe mentek. Azonban az időpont: titok maradt. Csak azt tanították, azt tudták, hogy mindenkor hinni kell a bekövetkezést. Vajjon rövidebb, vagy hosszabb idő múlva fog-e ez megtörténni, azt a különbséget nem kutatták. Erre ha sor került, találóan magyarázó képpel intézték el: „*Mint éjjeli tolvaj, jövend az Úr napja.*“ Valóban, mint sötét éjszakában nem látták, mi van közel, mi van távol, csak a körvonalakat, — de tudták, hogy egyszer világosság lesz. És ebben a hitükben éltek, küzdöttek, magasztosultak, örültek és szenvedtek.

A *mai satnya kereszténység* a legendák valószínűtlen mesevilágába sorozza azokat az eseményeket, melyekről beszél az őskeresztény történelem. Még, aki el is hiszi bizonyos kikötésekkel, az is azt mondja, hogy ma már ilyesmi nem történhet meg. Ez nyílt bevallása annak, hogy a XX. század kereszténységének hitkomplexuma nem azonos az első század hitével.

Hisznek ma, de nem azt, amit az ősök.

Készülnek, de nem arra, amire az (ősök) ösatyák.

Várnak, de nem azt, és nem arra, akire a hitvallók.

Ma mindenféle köszönéssel, üdvözléssel, jelszóval bátorítják és buzdítják egymást a keresztények. Akkor Pál apostol a paraszti zsidónép közkeleti nyelvén, az arami nyelven kiáltja át Ázsiából Európába, Efézusból Korinthusba: Maran- Atha: *Bizony eljövend az Úr!* (1. Kor. 16, 22.)

Általános lett 3 világrészben: Ázsiában, Afrikában és Európában az a jelszó: Maran- Atha: „*Bizony eljövend az Úr!*“ Görög, latin és egy tucat népnyelven az egész világon, hol Krisztus nevét ismerték, ezt ismételték: „*Eljövend az Úr!*“

Azt a napot, melyen az Úr meg fog jelenni, a legdicsőbb napnak nevezték el az ősök. Így emlegették: *Nagy nap — Az Úrnak napja — Az Úrnak nagy napja — Az Úrnak nagy és fényes napja.* Seregek Urának napja. — Jézus Krisztus napja. Szívük, lelkük állandóan hallotta az Úr ezen kijelentését: „*Ime eljövök hamar.*“ (Jel. 22, 7.)

Ezen krisztusi hangsúllyal kiemelt szó: *hamar*, súlyos ítéletet tartalmaz, amely így hangzik: „*Aki igazságtalan, legyen..., aki fertelmes, legyen..., aki igaz..., aki szent...*“ Ennek értelme: Ma cselekedj, ha tenni akarsz és cselekedd hamar, mert „*az idő közel van.*“



Hogy miért jön el az Úr? Így mondja: „*Ime hamar eljövök, (hirtelen eljövök), hogy megfi-zessek mindenkinek, amint az ő cselekedete lesz.*”

Ezt isteni joggalapon mondja. Mert Ő a Kez-det és a Vég. Ő a Teremtő. Ő az ember meg-váltásának szerzője. Ő véghezviszi és befejezi világ-célját.

És most az a lélek, aki ezt tudja, dalba kezd, mint a boldog menyasszony és hívja, hívog-atja Jézust: „*Jövel!*” (Jel. 22, 17.)

És Jézus személyesen felel néki vissza: „*Bizony hamar eljövök.*” S amaz túlaradó bol-dog várakozással esküvel kényszeríti Krisztust: „*Bizony jövel Uram Jézus!*”

**EZZEL ÉR VÉGET A SZENTIRÁS!**

Veszolovszky Gyula

## Téli élet Vattán az „Öreg Otthon“-ban.

Mint az egész országban, úgy itt is fehérbe öltöztette a Teremtő a természetet. Az „Otthon” emeleti ablakából gyönyörű látványt nyújt a park hatalmas fenyőfáival. Nincs ezeknél szebb karácsonyfa, mert ezeket az Úr öltöztette fel csillogó, ragyogó hóval. A falut is látni. Szépen, sorakoznak az apró házacsok, kútgemek, szal-makazlak, mind fehér hóköntösben.

De kísérik csak egy napon át figyelemmel az „Öreg Otthon” lakóit, akikre a falu népe kü-lönös figyelemmel néz. Azt mondják, hogy ők még ilyen népet nem láttak, akiknél ilyen szere-tet van. Többen úgy nyilatkoztak, hogy ők is szeretnék itt lakni, ebben az Otthonban.

A pontosságot, rendet a kedves gondno-kunk, Debreczeni atyafi tartja fenn. Reggel 1/2 7 órakor harangocska kelti fel a házban azokat, akik nem fekvő betegek. 1/28-kor ismét meg-csendül a kis harang: hív reggelihez, a jó meleg ebédlőbe. Reggeli elfogyasztása előtt istentiszte-letet tart minden reggel más testvér, akit a gondnok kijelöl. Kiadja az éneket, imádkozik, a reggeli dicséretet átveszi és megmagyarázza. Ugyanaz a testvér imádkozik reggeli után, dél-ben és este is.

Délelőtt folyamán a legtöbben, a jó meleg ebédlőben maradnak. Néhányan akiknek kedvük van, az ebédhez segédkeznek a konyhában: bur-

gonyát hámoznak, zöldséget pucolnak stb. Gyor-san jön a dél, észre sem veszik és már szól a kis harang ebédhez. Két-három fiatalabb test-vérnő hordja fel a gőzölgő levest, töltött káposz-tát és még hozzá egy pohárka finom mustot is. Délután legtöbben ismét az ebédlőben marad-nak, csak a munka változik. Az erősebb fiata-labbak tésztát gyúrnak, nyújtanak, az öregek csigát csavargatnak belőle. Mások missziólevele-ket írnak, kötögetnek, horgolnak, varrnak a „Tábea” egylet részére. Este 6 órakor vacsora. Minden teremben van diakónus, aki szobatársai-val esti áhitatot tart. 7—1/28 órakor mindenki aludni megy.

A szombatok végtelenül kedvesek, áldáso-sak; 7 osztály van a szombatiskolóban, 10—12 taggal osztályonként és 10—15 vendég. Délután párbeszéd, költemény, énekszámok, bibliaóra stb.

Imaóra hetenkint van: kedden, a diakónu-soknak és tisztviselőknek, szerdán este az egész gyülekezetnek.

Nagyon szép misszió- és jótékony munkára is adott már az Úr alkalmat itt Vattán, a faluban. A miskolci „Tábea” vezetője, a kedves Bojtár testvérnő segítségével gyűjtést rendeztünk. Az „Otthon”-ból 10 testvérnő vett részt a vattai sze-gény iskolás gyermekek segélyezésére. Habár a falu vezetői nem jósoltak semmi eredményt, az-zal érvelve, hogy a falu igen szegény, mégis az Úr nagy segítsége velünk volt, úgy hogy két napi gyűjtés 60 pengőn felül és sok természetbeni adományt eredményezett. Az „Otthon” pedig két szombatnapi böjtöt tartott és a koszt érté-két pénzben adta be. Még több oldalról befolyt adománnyal 288 pengőre emelkedett az összeg. A segélyezést karácsony hetében osztottuk ki a gyermekek közt. Az Úré legyen a hála és dicső-ség. Hangulatos napokat szereznek a kedves miskolci testvérek: bérelnek egy autóbust, 40—45-en kirándulnak Vattára és mozgósítják az egész házat. Most január 1-én is itt voltak, ami-kor a „Tábea” ünnepélyünket nagyban fellendí-tették, gyönyörű karénekkükkel és szavalattal. A helybeli tagok egy párbeszéddel, melyet ked-ves Bajor atyafi írt, működtek közre; így dús programmal szolgálhattunk a szép számú hall-gatósnak, kik meglelégedéssel távoztak.

Kedves Testvéreinknek óhajtottuk tudomá-sukra hozni, hogy a kedves „Öreg Otthon” él és munkálkodik és hálásan emlékezik meg a ked-ves öregek mindegyike imáiban azokról az ön-megtágadó, melegsívű testvérekről, kik az „Ott-

hon"-t az Úr kegyelméből létrehozták és fillé-  
reikkel annak fenntartásához hozzájárulnak.

*Rákosi Ilona.*

nünket s egy ilyen megszentelt várás elnyerése  
után testvéreinkben, felebarárainkban csak jót és  
szépet fogunk látni és Isten áldott szent kezé-  
ben hasznos eszközök leszünk.

*Sztodola Mária.*

## Igazi Krisztus-várás.

*Márk 13, 34—35.*

Nem az az igazi Krisztus-várás, hogy a ne-  
vünk adventista és hirdetjük az Ígét, megtartjuk  
a törvényt, amikor beszélünk Róla, félünk Tőle,  
vagy várunk Tőle valamit, hanem az az igazi  
várás, ha életünk megnyilvánulását Iránta érzett  
szeretet kormányozza.

A fenti szövegben megírt példázat keleti  
képet szemléltet. A hold világít, látni a falut, a  
kis házat, melynek ajtajánál valaki vár. Ezt em-  
líti Jézus. Várt, sokat csalódott, jöttek-mentek,  
de ő várt kitartóan.

Éjszaka van, sötétség borítja a falut, csak a  
kis lakásban van világosság. Várnak valakit.

Kicsiny ház, benne nyomorúsággal, szegény-  
séggel küzdő család, de várnak csendes megadás-  
sal. Este, midőn fáradtan betérnek hajlékukba a  
munkából, szívük-lelkük megtelik vágyakozás-  
sal. Nem befolyásolja őket, sem éhség, sem nyo-  
morúság. Reggel, ha felébrednek megtelnek vára-  
kozással, várják urukat, sóvárognak utána.

Ilyen sóvárgó várakozás az igazi krisztus-  
várás. Azt mondja Péter apostol: „Akik várják  
és sóvárognak Isten napjának eljövetelét.” (2.  
Péter 3, 12. e. r.) Várni türelemmel, kitartóan,  
és teljesíteni feladatunkat — úgy, mint sötét he-  
lyen világító fáklya, várni a szegénységben, nyo-  
morúságban s bebizonyítani életünkkel, hogy Is-  
ten Ígéje él szívünkben: ez a hívői várás.

Testvérek! Évek hosszú során át várjuk  
Mégváltónkat, de nem mindegy, hogy miként  
várjuk Őt. Mikor hívővé lettünk, azt hittük, hogy  
rövid 1—2 év és eljön, Akit várunk. Azóta meg-  
tanultuk megadással, csendben várni a megpró-  
báltatások között is.

Várjuk Őt, amikor igazságtalanság ér ben-  
nünket, amikor rágalmaznak, vagy csúfolnak,  
amikor üldözést szenvedünk Krisztusért. S ha  
ilyen igazi várás hatja át szívünket, akkor meg-  
értők leszünk s tudunk megbocsájtani és tökéle-  
tes szeretet tölti be szívünket ellenségeink iránt  
s krisztus-várástól átmefegedett szívünk fi-  
nommá, kedvessé és szeretetteljessé tesz ben-

## Uram! növeld a mi hitünket!

Ő tudja, ki vagy. Ismeri terveidet. Vágyai-  
dat pontosan leméri. Tudja, mit vegyen el ter-  
mészetedből és mit adjon hozzá. Ő mérte ki  
szellemi és lelki képességeidet. Minek kevesel-  
néd hát őket? Ő tudja, hol s mit kell végezned,  
Ő szabta meg helyedet a nap alatt, az emberiség,  
a társadalom és környezeted körében. Sikerült  
beleélned magadat rendezésébe?

Ő tudja, mit akart veled. Nyugodj meg  
ebben! Tervét senki meg nem akadályozza. Ha  
megengedi, hogy a sors összetörje álmaidat, ke-  
resztesse útaidat és megtépázzon, sőt meg is  
verjen, tudd meg, hogy akkor sem alszik őri-  
zöd, hanem csak rejtelmes gondviselése en-  
gedte meg fájdalmas és érthetetlen tapasztala-  
taidat is. De te hit által kitartasz barátságá  
mellett és nem mondd fel bizalmadat, mert  
tudod, hogy az, aki úgy szeret, hogy érted meg-  
halt, az nem csalhat meg, mert hűsége és sze-  
relme erősebb a halálnál és sírnál; mert tudod,  
hogy féltő szeretete csak bűneidről és önmagad-  
ról akar elválasztani rejtelmes eljárásával; ba-  
jodban pedig mint hős, siet segítségedre s el-  
oltja kemencéd tüzeit, mikor célját elérte s a  
keserves próbák után salaktól mentesen ragyogsz  
kezeiben, mint koronájának köve.

Nyugodtan pihensz szerelmében, mert tu-  
dod, hogy minden csak javadra van, és eltökél-  
ted szívedben, hogy attól, ki a sírig szeret és a  
királyi szék előtt most vallomást tesz rólad,  
senki és semmi el nem választ; mivel hiszel  
neki, megpihensz és elrejtőzöl hű szerelmében.

Óh, mily fölséges sereg menetel az élet és  
korszakok hosszú göröngyös tövises útján! Ar-  
cukon fájdalom-barázdák, meggyötörték, meg-  
tépettek, üldözöttek, kifosztottak, betegek, sze-  
gények, elhagyottak és megcsaltak; a világ, em-  
bertársaik, néha barátaik sőt rokonaik bányá-  
knak, fanatikuskoknak, tévelygőknek és vakok-  
nak nevezték őket; szájalommal, gúnnyal, meg-



vetéssel beszéltek róluk; kinevették „igazságukat és üzenetüket“ és mint merész tolokodást utasították vissza lelki üdvük érdekében kifejtett tevékenységüket. Ezek azok, akikre nem volt méltó a világ! De ők csak meneteltek tovább, hordozva a félreismerés szégyenét. Sápadt arcukon égi fénnel ismételték az intést és túrték a bántalmazást.

Csendes kamrájukban azonban otthon voltak; kizárva a világot, bezárva Jézussal beszélgettek. Volt, aki megértse őket; volt, aki megsegítse őket. Ezért nem estek el. Ezért nem győzte le őket a világ. Hittel járultak a testi szemmel láthatatlan Isten elé, akiről tudták, hogy megjutalmazza a kipróbált hitet, mely becsebb a tűzben megpróbált aranyból is. Benne nem csalódtak soha! Legyőzték a világot!

Uram, bocsásd meg hitelenségünket! Uram bocsásd meg, hogy a viharra nézünk s a hullámoktól félünk, hogy emberekben bízunk és fedelmekre építettünk. Uram, százszor és ezer-szer mikor azt hittük, hogy Benned bízunk, magunkban bízunk; kételkedtünk terveidben, elengedtük biztos kezedet s megzavartan mondogattuk: „Elrejtettek előttem az Úr útjai!“ Néztünk reád, mint valami idegenre.

Csodát akarunk tenni, mint egykor tanítványaid s mi nem engedjük meg magunkban a legnagyobb csodát. Ezért kételkedtünk, ezért török el hitünk a próbákban. Öld ki belőlünk a bizalmatlanságot! Bocsásd meg kicsinyhitűségünket!

Óh, hit! Jézus hite! A 144.000 hite, a győzők hite! Mily rejtelmes és mégis mily való. Uram! vedd el okoskodásunkat, taníts meg hitben járni, hitből hitbe jutni, míg le hull szemünkről a hályog és el nem jutunk a határhoz, hol találkozik a hit és a látás. Uram most, hogy sötétedik, növeld hitünket! *Sohlmann Károly.*

Kelt Hódmezővásárhely, 1939. jan. 10-én.

Kedves Testvérem! — Üdvözléssel: Zsolt. 136, 1—4.  
... Az 1838 számú jegyzék összegét: 15 pengő 50 fillért (1937. okt. 26-án) tévesen az A. H. M. összegével együtt (47 P. 20 fill.) a másik csekken küldtem be. (Nem tudva, hogy ezt a két összeget nem lehet összevonva beküldeni. Szerkesztő.) Így a Kiadót is megkárosítottam, mert a pénzt nem kaphatták meg. (A csekken nem volt írva, hogy ebből 15.20 a kiadónak jár. Szerk.) Nagyon szégyenlem a dolgot. Mély alázattal kérek bocsánatot, hisz ezért Titeket (a Kiadót) okolunk, hogy **biztosan** nálatok van a hiba.

... Maradok szerető testvéred az Úrban

**Benkő János.**

Leközlöttük e sorokat, hogy felhívjuk a gyülekezetek figyelmét a következőkre: a Kiadónak szánt pénz a Pesti M. Ker. Bank-nak a kiadóhivatalunk pecsétjével ellátott csekklapján küldendő be!

## Az Úr a szabadítás, miénk a dicsőítés.

Megbeszéltem Murányi testvérral, hogy január 4—7-ig az osztálymunkák érdekében meglátogatom a visszacsatolt ungvári kerületet. Program szerint 5.-én déltől, 6.-án reggelig Munkácson lettem volna. Ezzel a programmal indultam útra január 4-én szerdán reggel Budapestről. Éreztem, hogy viharsarokba indulok s kértem Jézus különös segítségét. *Csapon* találkoztam Benyovszky testvérral, az ungvári körzet prédikátorával, akitől szomorúan vettem tudomásul, hogy programunkat meg kell változtatni, mert a munkácsi testvérek csak szombaton jöhetnek össze. Eszerint meg is változott tervünk. 6-án *Muzsajban* hallottam Munkács rémületes óráiról. Mindjárt átvillant agyamon: a mi program-változásunkat Isten rendezte, aki tudta, hogy mi lesz Munkácson 5-én és 6-án.

7-én mégis elmentem Benyovszky testvérral *Munkácsra*. Csak egyesekkel találkozhatunk, mert a veszély és rémület miatt a gyülekezet javarésze nem jött el. Az uccákon láttuk a gránátöréseket, beszélünk haláltól szabadult emberekkel s szívünkben halát mondtunk jószágos Urunknak, hogy testvéreinket megőrizte a haláltól, minket pedig gondviselése által ismeretlen veszélyektől megmentett. Amerre csak jártunk: *Beregszászon, Tasnádon, Munkácson, Ungváron, Nagy-Muzsajon*, mindenhol derék, hitben megerősödött testvéreket találtunk, kik személyünkön keresztül a magyar testvéreket fogadták szívélyesen és felkértek minket, hogy amerre csak járunk, adjuk át testvéri üdvözléseiket.

E gyülekezetekben szépszámú gyermekcsoportokat találtunk, kiknek mély hite gondos szülői nevelésre vall. Imádkozunk felvidéki testvéreinkért és az ottani munkáért. Reméljük, hogy eljön nemsokára az az idő, amikor egy felvidéki konferencián az anyaország gyülekezetei megismerik a felvidéki testvéreket. Isten áldja meg ott a lélekmentő és gyülekezetépítő munkát, s a nemrég idecsatolt testvéreinket.

*Sohlmann Károly.*

# HÍREK



## ÖRÖMNAP HÓDMEZŐVÁSÁRHELYEN.

Okt. 8-án gyönyörű őszi napra virradtunk. Már korán reggel az Úr meleg napsugárral válaszolt imáinkra. Fél 8-kor a makói gyülekezet kb. 30 tagja érkezett meg autóbusszal. Nagy volt az öröm, midőn kis gyülekezetünkben 5 lélek tett vallást az Adventüzenet mellett. Ezen nap nem csupán testvéri találkozó volt, hanem éreztük, hogy az Úrral is találkoztunk. A déli órában átvonultunk a városi uszodába, hol az 5 lelket eltemettük a víz hullámaiba. Délután még egy volt öreg testvérünk kérte a felvételét, ki 12 évvel előbb kötött szövetséget az Úrral, de az idők folyamán más közösségbe lépett. Lelke azonban nem nyugodott meg, míg ismét könnyek között nem tért vissza Isten népéhez. Mindannyiunk részére megható volt idős testvérnőnk bizonygató tevése. Áldásos napunkat a makói és vásárhelyi énekkar tette változatossá. Makói testvérek este 6-kor indultak útnak azzal a reménnyel, hogy még sokszor lesz hasonló áldásos találkozásunk itt e földön s egykor az Újvilágon. Áldja meg az Úr munkánkat új testvéreink szívében, hogy ők is tudjanak sok lelket hozni az evangélium vi-zéhez.

*Danhauser István.*

\*

A BOLDOG ÉLET sorsáról a következőket adhatjuk: Múlt év utolsó hetében betiltották. Ezért megszűnt. Osztozott sok más lap sorsában. Ekkor újra elővettük a régi Élet és Egészség című folyóiratunkat és azt jelentetjük meg egyelőre kéthavonként. Reméljük, hogy Isten segítségével rövidesen ez a lapunk még szebb és virágzóbb lesz, mint volt a B. É. — Kérjük ked-

ves testvéreinket, hogy minden tehetségükkel dolgozzanak úgy az Élet és Egészség, mint minden más közhasznú könyvünk és füzetünk érdekében. Imádkozzunk és dolgozzunk!

VATTAI MEGEMLEKEZÉS. Mint vándorok: a múlt emlékei, a jelen eseményei és a jövő reményeiben élünk.

Az élet csodálatos változásokat rejt magában. Ezt itt a mi kedves vattai otthonunkban is különösen tapasztalhatjuk.

Napjaink gyorsan múlnak. Szívünkben szeretet él, ezért különösen mondhatjuk azt, hogy boldogság a testvéri együttlét. Innen már csak a mennyei örömök után vágyódhatunk.

Nagy előjognak vesszük az Úrtól, hogy itt lehetünk a drága testvéri körben. — Kint gyönyörű fehérben pompázik a tél. Bent a mi otthonunkban együttesen Jézussal kívánunk haladni. Ennél nagyobb boldogság nem lehet itt e földön.

Élünk a drága egységben. Együtt mondunk köszönetet a jó Istennek, hogy oly csodálatosan vezetni éltünk. Együtt munkálkodunk a szép, nemes, közös ügyért. Örvendünk az Úrban, hogy nem kell hétről hétre megválni egymástól, hanem mindig együtt lehetünk.

A sok öröm közepette azonban a Sátán ide is ellátogat. Jönnek nehézségek is, de ez szükséges nekünk, mert tisztulni akarunk. Örülünk, hogy ezáltal lelkünket nemesbíthetjük.

Mi itt, mint zarándokok, különbséget nem érzünk.

A sok-sok jó után annak is örvendünk szívből, hogy a mi kedves jó testvéreink az egész országban, kik a világban küzdenek, szeretettel gondolnak reánk. — Hálásak vagyunk a mi kedves Michnay atyánkfiának fáradozásáért, amit ez Otthonért tett és továbbra is akar tenni.

A kedves összes testvéreinket áldja meg az Úr gazdagon. Tudjuk, érezzük, hogy imádkoztok ezen szükséges intézményért és filléreteket áldozátok e szép célért.

Aki még nem volt Vattán, legyen forró vágya, hogy megláthassa e kedves otthont. — Itt sokat lehet tapasztalni és örvendeni.

Jól esik kiváltképpen az, ha érezzük, mily nagy boldogság, mikor beteljesül életünkben, hogy állandóan az Úrnak szolgálhatunk.

*Jenik Anna.*



ÜNNEPÉLY NAGYBAJOMBAN. Somogyvármegye déli részén, homoksíkságon terül el Nagybajom nagyközség. 7 ezer lelket számláló lakossága túlnyomó része református vallású.

Az utolsó felhívást tartalmazó „Advent-üzenet” 1922—30 közötti években derék könyv-  
evangélistáink által lett megalapozva.

Patak Józsefné, mint a baptista csoport vezetője elfogadta a hármassági üzenetet. Ma 25 tagból álló gyülekezet és keresztségre készülő barátközössereg vár a Krisztussal való találkozásra.

A kis csapat az A. H. M. kezdetén elhatározta, hogy az „aratás Ura” tiszteletére hála-  
ünnepélyt fog rendezni. S valóban hálaének és imádság hangjai mellett ünnepeltük az aratás Urát. Az ünnepség sikere érdekében 7 napos előkészület után lépett síkra a kis zászlós tábor.

Zsúfolásig telt házat virágerdő borította; amikor is szívet-lelket emelő ének, zene és költemények után „Isten aratása” című 14 személyes zenésített párbeszéd következett. Minden egyes szám Istent dicsőítette s külön élnényt nyújtott a hallgatóságának, úgyannyira, hogy a jelenlévők sorai közül egy ifjú kérelemmel fordult a rendezőséghez, hogy költemény által Ő is szolgálni óhajt az Úrnak. Az ünnepély közép-  
pontját a bibliai beszéd képezte: Jeremiás 29, 11. szerint Isten szabadulást óhajt nyújtani az elbukott ember számára. További szándéka a bűnbe süllyedt embert a bűntől szabadabbá tenni igazságának ismerete útján, és annak követésére erőt nyújtani. Isten célja az embert visszahe-  
lyezni az újlag megszerzett édeni dicső életre.

Majd a külmiszió területeken folyó munkákról, azoknak szükségleteiről nyújtott beszámolót az előadó. Az áldással telt óra után Debreczeni S. prédikátor testvérünk indítványozta, hogy egy éven belül legyen harmóniuma a gyülekezetnek. Az elgondolás szerint a kis csapat 15 kat. hold gabonát fog learatni. Mint aratóvezér a csapat élén az ajánlattevő maga fog jó példával előljárni. Az ajánlatot az aratók lelkesedő örömeivel egyhangúlag elfogadták. A 15 holdas aranykalászos táblát a nemeslelkű Maior Jánosné testvérnő a Halasgát pusztá tulajdonosa szolgáltatja.

Égi Atyánk öntözze továbbra is elhatározásainkat, hogy ama napon dicséret és hálaének hangjai mellett megállhassunk az Aratás Ura fenségés magas színe előtt.

Gajcsi János.

— A. H. M. TAPASZTALAT 1938. ÉVBEN. Mint minden évben, úgy az idén is örömtelt szívvel végeztem ezen dicső magasztos munkát. Már alig vártam azon időt, amikor a rendelt iratokot illetőleg könyveket átvehettem s mehettem a nagy tengerre halászni.

Isten jóvoltából a munkát igen könnyedén végeztem el! 17 órai idő alatt 73 P. értékű irodalmunkat terjesztettem el és 10.80 felülfizetést kaptam. 5 betegnek tanácsot adtam. Jelentem azon 3 lelket is, akik csatlakozni óhajtanak az „Isten országa felé haladó vándor kis sereghez”.

Mindezért legyen hála és imádat az aratás Urának! Ezt jelentem „Jézusnak szolgája”  
Gajcsi János.

IGY ÍRNAK... Lekoözljük az egyik levelet, melyet az Idők Jelei kapott. Mivel engedélyt nem kértünk, hogy teljesen aláírt névvel hozhatjuk-e a levelet, azért csak a kezdőbetűket írjuk ki. Az eredetit bárki megtekintheti a szerkesztőségben:

*Tekintetes Szerkesztőség!*

*Nem tudom elmulasztani, hogy miután Isten segítségével egy év ismét elmúlik életünkben, szívből jövő jókívánságaimat kifejezzem azért az önzetlen munkáért, amelyet Önök az „Idők Jelei” folyóiratban az egész emberiség érdekében kifejtettek.*

*Én úgy gondolom, és úgy tudom, hogy ez mind Istennek végtelen kegyelméből származik, hogy azok az egyének, kik e folyóiratban elgondolásukat és hitből fakadó véleményüket leírták, ezt Ők Isten szent Lelkétől vették és ezért Ők nagyon boldogok. Hiszen bár mindenki olvashatná és megérthetné e folyóiratot, mindjárt másképpen nézne ki ez az egész világ.*

*Hogyha mindenki igyekezne Isten szent parancsolata szerint élni, mindenki csak úgy és azt cselekedné, ami Isten előtt kedves, — ez az egész világ egy földi paradicsom lenne. Kevesebb volna az erkölcsi lejtőn lefelézuhanók száma, az öngyilkosok, a börtönök lakóinak száma. A házasságtörés, gyilkosság, istenkáromlás, irigység, gyűlölség mind-mind megszűnének.*

*Isten segítségével január hónapban ismét elő fogok fizetni az „Idők Jelei” c. folyóiratra. Igyekezni fogok más felebarátomnak is ajánlani, hogy rendelje meg.*

*Teljes szívemből és teljes lelkemből kívánom, hogy Isten szent Lelke vezérelje Önöket továbbra is, hogy b. lapjokkal nagyon-nagyon sok lelket hozzásegítsenek a Szentírás megértéséhez, hogy nagyon-nagyon sok lélek megismerje az egyetlen egy igaz Istent és akit elküldött, az Úr Jézus Krisztust.*

*Kívánok Önöknek boldog újévet, Isten áldása legyen Önökkel!*

Vagyok szeretettel:

1938. XII. 28.

B. J.

#### SZERETETTELJES KÉRELEM:

Megnehezült az idők járása. Sok akadállyal kell megküzdenuünk. A magyarországi adventi gyülekezetek tulajdonát képező nyomdavállalat, szerkesztőség és kiadóhivatal is érzi a gazdasági bajok és külső támadások próbáját. Dolgozik a Sátán, mert tudja, hogy kevés ideje van...

Azonban a mi Urunk Jézus Krisztusunk megvédi az Ő népét. Nem engedi, hogy elveszen a megszentelt munka. Ezért a Testvérekhez fordulunk most, mert ez az Isten akarata.

Ha pénzt kérnénk Tőletek, tudjuk, hogy minden áldozatot meghoznátok. Nem ezt kérjük. Mi adni akarunk Néktek. Minden hónapban újabb és újabb füzettel jövünk Hozzatok és azt kérjük, hogy fogadjátok el. Így ezzel nagyban segítetek nekünk:

Saját maga és családja részére minden tag és barátok rendelje meg az „Idők Jelei” és az „Élet és Egészség” című lapot. Így minden hónapban kap hasznos és lélekemelő olvasnivalókat. A két lap egész évi előfizetési ára együttesen 4.50, ami 2 részletben (2.50 és 2) beküldhető. Ez esetben, mint rendes előfizető, megkapja postán nevére küldve a lapokat pontosan és meghosszabbítás esetén megkapja az összes ajándékkönyveket és kedvezményeket.

(Az előfizetési díj beküldése céljából minden folyóirathoz egy drb. csekklapot mellékelünk. Aki már előfizetett, az adja át olyan gyülekezeti tagnak, aki még nincsen az előfizetők sorában.)

**MISSZIÓCÉLRA**, a gyülekezet lelki és anyagi építésére mindenki rendeljen a traktát útján egész évre havonta legalább 2—2 példányt az Idők Jelei — Élet és Egészség lapból, amit elterjeszt ismerősei körében Isten dicsőségére, lelkek megmentésére és a saját gyülekezetének építésére.

Időről-időre közölni fogjuk azon gyülekezetek nevét, melyek taglétszámukhoz viszonyítva a legtöbb megrendelési érték el.

Ezt cselekedve:

dolgoztok az Evangélium terjesztésében,  
lelkeket mentetek meg a bűnből,  
használtok helyben a gyülekezetnek és  
éltek Isten dicsőségére!

Ezt kérjük Tőletek!

## Halálozás

**BUDAPEST.** Makai Imréné sz. Budinszky Mária testvérnő súlyos szenvedés után elaludt 1938. december hó 19-én. Tiszta nemes jellege, áldozatkész viselkedése a legjobbak között is első helyre állította. Élő hite, Istenben gyökeredző reménye, és Krisztust váró szeretete hősi türelemre emelte. Betegségében mindenkinek prédikált az Úr kegyelméről, vigasztalta szomorú férjét, édesanyját és a testvéreket. Dec. 22-én temettük el nagyszámú testvér jelenlétében.

**KISKÜNFÉLEGYHÁZA.** Özv. Rádi Andrásné testvérnő 57 éves korában a dicső feltámadás boldog reménységében halt el.

**HÓDMEZŐVÁSÁRHELY.** Dec. 2-án temettük el Berta Juliska testvérnőnk Hódmezővásárhelyen. Csak néhány hónapig volt tagja a gyülekezetnek. Az Úrral és emberekkel megbékélve aludt el. Hisszük, hogy a feltámadáskor viszontlátjuk.

**BALATONSZEMES.** 1938. nov. 21-én aludt el az Urban Havedits Vilma testvérnőnk 57 éves korában. Utolsó szavai: „Te vagy az Istennek Fia! Megyek!” — megpecsételték hitét. Reményünk, hogy az első feltámadásban életre kel.

Mivel még nem volt kiiratkozva, így a temetést a kath. egyház végezte.

**KECSKEMÉT.** Özv. Berény Jánosné testvérnő 50 éves korában 10 napi kínos szenvedés után XI. hó 10-én meghalt. Egy rohanó autó törte össze. Szünetései között az Úr volt egyetlen vigasztalója. Temetése 1938. XI. hó 13-án a kecskeméti ev. temetőben volt, ahol gyermeke és az összegyűlt gyászoló gyülekezet előtt hangzott fel a vigasztalás ígéje.

**NAGYVELEG.** 1938. aug. 18-án elhunyt az Urban Nagy Istvánné testvérnő 72 éves korában. 18 évig volt hűs, áldozatkész tagja a nagyvelegi gyülekezetnek. A feltámadás reményében búcsúztunk el.

**SZÉKESFEHÉRVAR.** 1938. okt. 15-én elhunyt az Urban Rajhona Mária testvérnőnk 47 éves korában. 26 évig volt hű követője Megváltójának. „Az igazak emléke áldott.”

**SZÉKESFEHÉRVAR.** 1938. nov. 14-én kísértük utolsó útjára Szűcs István-t Szűcs Annuska testvérnő édesapját, 3 hónapra felesége halála után. Az ittmaradtak vigasztalása: „Aki megsebez, be is kötöz.”





## Bibliai nevek magyarázata.

Ézsau leszármazottaival csak keveset foglalkozik a Szent Írás. 1. Móz. 36, 10—43-ig felsorolja a kiemelkedőbb neveket, melyek között igen sok az arabs jellegű. Nem fogjuk felsorolni és elemezni ezen neveket, mert nem tagjai az isteni családfának. Annyit jegyezzünk meg róluk, hogy elszaporodván betöltötték a Palesztínától keletre és délkeletre elterülő hegyvidéket. Az őslakókat, Horeus (barlanglakó) leszármazottait, kik elszórt csoportokban éltek, beolvastották maguk közé. Majd a délkeletre eső Arab-félszigetet népesítik be, összekeveredvén Izmael, Moab, Ammon stb. leszármazottaival és sok arab törzset alkotnak ma is, melyek lázongó, egymással állandó harcban álló népek, a mohamedánizmus ősi hívei. Közülük származott Kr. u. 571-ben Mohamed.

Jákób, illetve Izráel családfája annál inkább érdekel minket. Tizenkét gyermekének leszármazottai alkották a zsidó nép tizenkét törzsét s mint ilyenek: a megváltási terv közvetlen részesei voltak.

Előbb azon gyermekeit soroljuk fel, akik *Leától születtek*. *Ruben* (liút látó) az elsőszülött minden reményével és kiváltságaival indult el az életben, de (1. Móz. 35, 22.) súlyos botlása miatt elvesztette azt. Szenvedélyes, állhatatlan ember volt, bár sok gyengéd vonás is felfedezhető jellemében és igazságérzet élt szívében. Később utódai, az egész törzs viselték ezeket a jellemvonásokat. Egyébként minden törzs magánviseli az ő jellemvonásait.

*Simeon*: (meghallgattatás) erőszakos és szenvedélyes volt, Dina miatt igen kegyetlen bosszút állott a síkhemitákon, ezért (1. Móz. 49, 7.) Jákób szétszórattatásukat jövendőli meg. A honfoglaláskor mint kis törzs, Júda mellett, sőt velük összekeveredve telepedett le.

*Lévi*: (egybefont) Simeonhoz hasonló jellem, de hűség. Ugyanazt a jövőt jósolja nekik is

Jákób, mint Simeonnak. Utódai tényleg nem is kaptak részt a honosztáskor, hanem az egyházi szolgálat végzésére rendeltettek. (Lévíták.) A nehéz percekben való hűségükért Mózes megáldotta őket. (2. Móz. 32, 26.) Lévi fia volt Kehát (gyűjtés), annak fia Amram, (fenséges nép). Annak gyermekei: Áron (derék hegy), Mirjám (tenger cseppje), és Mózes (vízből kivont), kik oly nagy szerepet vittek Izráel Egyiptomból való kivonulásában.

*Júda*: (hálaadás) független, erős, nemeslelkű férfi. Bátyjai méltatlan viselkedése után az elsőszülöttségi jog elnyerője, aki így a Megváltónak is ősévé lett. Júda törzse Délpalesztinában telepedett le, Jeruzsálem környéke volt az övé. A nagy szakadáskor is hűek maradtak az eredeti isteni törvényekhez. Tulajdonképpen a zsidóság az ő neve után viseli nevét. A babiloni fogság idején és utána, mikor a hűtlenné lett Izráel jelentőségében csökkent és csaknem teljesen elenyészett, az erős Júdea védte a régi ígéreket. Így a köztudatba is az ő nevük ment át és Judaeus latin szóból keletkezett a zsidó elnevezés. A tőle származó családfával később részletesen foglalkozunk.

*Izsahár*: (van jutalom) kötelességtudó, bár nem önálló jellem, kényelemszerető. Hatalmas törzssé fejlődtek.

*Zebulon*: (lakóhely) Lea utolsó, hatodik fiúgyermek, szorgalmas körültekintő jellem. Mint törzs az északi részeken és a tengerparton telepedtek le. Mint ilyenek, hamarosan kereskedő népekké lettek.

*Dina*: (ítélet) Jákób egyetlen lánya, egyúttal Lea utolsó gyermeke.

Rákhel szolgálójának. *Bilhának gyermekei*:

*Dán*: (ítélő — bíraskodó) alattomos, elégedetlen jellem. Nagy törzs volt, de nem játszott az építő munkában a honfoglalásnál nagy szerepet s később sem veszi ki részét a közért való áldozatokból, de szívesen élvezi a mások által elért eredmények gyümölcseit. Később az eredeti települését elhagyja, északra költözik, majd jelentéktelenné zsugorodik össze. A Jel. 7-ben

felsorolt törzstáblázatból kimarad, tehát az új földre ez a jellem nem nyer bebocsátást.

*Naftali:* (küzdelem) kedves megnyerő jellem, gyors, tevékeny. Igen nagy szerepet visz Izráel történetében.

Lea szolgálójának, *Zilpának gyermekei:*

*Gad:* (szerencse) derekas erős ember. Utódai a Jordán jobb partján telepedtek le, sokat harcoltak Izmael és Moáb leszármazottaival.

*Aser:* (boldog) finom előkelő jellem, törzse igen gazdag volt.

*Rákhel gyermekei:*

*József:* (adjon hozzá — t. i. az Isten még fiat vagyis szaporítsa.) Érzékeny, behatásokra könnyen reagáló jellem. Az egyiptomi tartózkodás előkészítője. Fiai: *Manassé:* (elfelejtető) magábavonuló jellem, Dán helyett van az újföld jellemtörzseinek névsorába fölvéve. A honfoglaláskor a Jordán mindkét partjára telepedtek, igen nagy törzssé lettek. József nevét illetve törzsét a fiatalabb fiú *Efraim:* (kettős gyümölcs) vezeti tovább, testvér törzsével békességben élven minden körülmények között.

*Benjamin:* (jobb kéz fia = kedves fiú) szelíd, de határozott jellem. Bétheltől nem messzire született. Mivel nagy fájdalmak között jött világra, Rákhel Benoninak, azaz fájdalom fiának nevezte el. Rákhel meg is halt a szülésben. Kis törzs volt, de jelentős szerepet játszott Izráel történelmében.

*Bajor László.*

## Beteljesedett . . .

... Úgye megmondtam! szólt az anya keserű fájdalommal s magához vonja könnyáztatott arcú leányát — miért nem hallgattál szómra gyermekem? Itt vagy most szégyenérzettel telve, megtörve, s értéket vesztetten, s veled én is összetörve, engedetlen gyermekem! Úgye megmondtam, . . . de te modern életfelfogásoddal csak fölényesen mosolyogtál. Kislányom! most megmondom, hogy mennyire bántott folytonos mosolygásod. Tör volt számomra, mert benne, nem egyéni biztonságodat, hanem öreg anyád maradiságának lenézését láttam . . . Ilyenek vagytok ti mai fiatalok. De mikor a maradínak, ósdínak ítélt szó beteljesedik, akkor számotokra nem marad más hátra, mint kifosztva, megcsalva, maradék erővel hazatántorogni, a lebecsült, mindig megbocsátani tudó édesanya karjai közé . . .

Kislányom, úgye igaza volt maradi anyádnak, úgye beteljesedett . . . ?

Fájdalmas, zokogó sírás volt a válasz s arcát beletemette édes anyja ölébe. Nehéz, gyötrelmeteljes percek csendben teltek. Az édesanya egyik keze, csalódott gyermekének fejét reményt ébresztően símogatta, a másik kezével magáhozvonta az asztalon fekvő nyitott Bibliát . . . Lapozott benne. Megérezte, hogy szántás után, itt a magvetés ideje. Emlékezett a 126. zsoltár vigasztalására: „Akik könnyhullatással vetnek, vigadozással aratnak majd.”

Gyermekem figyelj csak, az Úr ad vigasztalást és balzsamot számodra . . .

A sírás alábbhagyott s halkan csendült a szó az édesanya ajkán. Olvasott:

„Mert bizony mondom néktek, míg az ég és föld elmúlik, a törvényből egy vessző vagy pontocska el nem múlik, a míg be nem teljesedik.” Máté 5, 18.

— Kislányom! az Úr könyve ez, amelyben az emberiség számára jó tanácsok sokasága van lefektetve. Kiellentések és figyelmeztetések Atól, aki szereti az egész világot és szerelmében egyetlen fiát Krisztust adá a megtérő bűnösnek. Mindig figyelmeztetett, de a zsidók és a pogányok nem figyeltek rá.

— Édesanyám, hogyan figyelmeztette a világot?

Olvasd csak gyermekem: „Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképen szólott haidan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időben szólott nekünk Fia által.” Zsidók 1, 1. Józsué az Úr szolgálója figyelmezteti Izráelt, hogy egy szó sem esett el mindama jó szóból, amelveket az Úr szólott vala, mind beteljesedett. Bevitte őket a tejjel-mézzel folyó földre.

Mondd, édesanyám, miért vannak mégis szétszórva ma ország nélkül? kérdé a leány bizonytalanul.

Olvasd csak tovább: „De amiképen betelt raitatok az a jó szó . . . akképen teljesíti majd raitatok mind a gonosz szót is az Úr. . . Ha áthágjátok az Úrnak, a ti Isteneteknek szövetségét . . . hamar kiveszt a jó földről, amelyet Ő adott néktek.” Józsué 23, 14—16. Az Úr Mózesnek megmondotta: „ha elfordultok törvényemtől, szétszór titeket az Úr minden népek közé.” Megváltónk később sírva állt Jeruzsálem előtt és bejelentette pusztulását. A dicső város az engedetlenség miatt, a tűz martaléka lett. A nép azért meggy félelemtől hajtva, országról-országra.



Ezért látja a riasztójeleket, uccák szegletén, házak falán és kerítéseken, mert az Úr szava betelt...

Édesanyám, az Úr mit jelentett még ki és hogy teljesedett be?

— Pál, Krisztusnak hűséges szolgálója, sok kijelentést kapott. Atyai figyelmeztetésként tovább adta a gyülekezeteknek s így a mi számunkra is fennmaradt. Olvassunk néhányat a Timóteushoz írt 1. lev. 3. részében: „Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állanak be. Mert lesznek az emberek magukat szeretők, pénzsóvárgók, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, háládatlanok, tisztátalanok, szeretet nélkül valók, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértéktelenek, kegyetlenek, a jónak nem kedvelői, árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői. Kiknél megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét. Ezeket kerüld.” 1—5. vers.

A gyermek megremeg, szeme ismét könnyteli lesz, anyjára néz...

Édesanyám! ezek az Ígék is beteltek... Rajtam mentek teljesedésbe... Engedetlen voltam irántad, kérlelhetetlen... Életem főcélja csak a szórakozás volt, nem csak enyém, társainé is. Most látom csak azt az életet, amit együtt éltem velük... Tánc, sport, pletyka, modern trágárság... Igen anyám, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői... Nem találtam ott őszinte szeretetet. Versenyre keltünk az önzésben, minden téren. Ha egynek sikerült előre törni, a többi gyűlölte... s ha egy elbukott, fölényes sajnálkozást aratott lépten, nyomon. Kéjelegtünk a gyűlöletben, akkor jó volt, most nagyon fáj... Ezen Ígéknek én és társaim voltunk beteljesítőjűk...

Csönd, nehéz csönd ereszkedett rájuk, de Isten Lelke a szívek mélységeit járta...

— Mondd édesanyámn, van még valami ami beteljesedik?

Megváltónk feltámadása után egy parancsot adott tanítványainak. „Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek. Aki hiszen és megkeresztelkedik, idvezül, aki pedig nem hiszen, elkárhozik.” Márk 16, 15—16. Munkateret jelölt számunkra: az egész világot. A tanítványok mentek. Hangzott a Hozsánna, zengett a zsoltár, de hullott a vér is. Életüket tették le az Evangélium szolgálataiban. Mentek... Megváltónk később megújítja

parancsát s így szólt Jánosnak: „Írd meg!” És irt, egy csodálatos mozgalomról, amely átjárja az egész földet. Az örök Evangéliumot viszi minden nemzetségnek, ágazatnak, nyelvnek és népnek. Egy fontos eseményre hívja fel figyelmüket: féljék a teremtő Istent, mert elközelgett az ítélet órája. Jelenések 14, 6—12. Mennek sokan, mint világosság, a sötétségben lévő népekhez. Keresztényhez, pogányhoz... Mennek sokan ezt a kijelentést beteljesíteni és sötétséget üzni. Egész világon felhangzik: féljétek az Istent! Most teljesedik be Ézsaiás által megírt Íge is: „A nép, amely sötétségben jár vala, lát nagy világosságot; akik lakoznak a halál árnyékának földében, fény ragyog fel fölöttük.” 700 nyelven hangzik a hívás a nagy vacsorára. Megváltónk hívja a bűnösöket, akik tékozló fiúként ifjúságot, becsületet, éjt-nappalt és minden jót eltékoztak. Jöjjetek Énhozzám... találkozzunk még most, amíg idő van, mielőtt az ég és a föld elmúlna... A szózat száll és a pogányok százezrei indulnak el az üdvösség útján...

Édesanyám, kiket nevez az Íge pogányoknak — kérdé a gyermek — sárgákat, feketéket?

Nem gyermekem, a fehérek között is van pogány elég, aki fehér arcbőrrel, de fekete lelkiismerettel imádja modern bálványát, megveti Istent, csalja önmagát és másokat. Aki nem engedelmeskedik Istennek, az mind pogány.

Édesanyám, akkor én is pogány vagyok!

Igen, lányom, keresztény anyának pogány gyermeke... Az engedetlenség és a gyönyörök hajszolása elfeledtette veled Istent és anyádat. Imádkozó lélekkel neveltelek, de te beledobtad magadat a modern élet szennyes árájába... pogány lettél, a bűn rabszolgája...

A nap most bukott alá. A kis szobába egy utolsó fény köszöntött be. A leány feje ismét anyja ölébe hajlik és könnyei újra útrakelnek...

Édesanyám! én szabad akarok lenni, — zokogja, mint aki érzi a rabszolgasors szörnyű kínjait — szabad, Jézus szabadosa...

Gyermekek, Krisztus megmondotta: „Aki én hozzám jön, azt semmiképpen ki nem vetem.” Fordulj Hozzá! Én tehetetlen vagyok, modern életed átkos köteleivel szemben. Csak Ő képes megszabadítani, csak Ő tépheti el. Gondoli Mária Magdolnára... Ő megkereste és megszabadult. Akiket a Fiú megszabadít, azok valószínűleg szabadokká lesznek... Ez az Íge betel-

jesedett a te életedben is, csak indulj el...

Édesanyám! mutasd az utat!

Sötét lett. Az anya térdre hullott leánya mellett s az imádság szárnyain elindult vele Krisztus felé.

*Stoics István.*



*Huenergardt testvérek Amerikából szeretetteljes üdvözlétüket küldik mindenkinek.*

## Ez történik egy nap alatt.

Még falun is sokan éppen a másik oldalra fordulnak, mikor hajnalban néhány testvér vonaton, autóbuszon és gyalog igyekszik Budapestre, ott is fel Budára, még pedig művünk irodalmi központjába: a Kiadóba. Rákosszaba, Mátyásföld, Sashalom, Pestújhely, Újpest-Megyer távoli lakhelyeiről órákkal előbb indulnak el testvéreink, hogy beérkezzenek idejére. Így is hány leeresztett vasúti sorompó, köd, forgalmi akadály, összeütközés, kisiklás jöhet még elő az úton, ami oka lehet az elkésésnek. A munkások 20 százaléka ilyen messziről jár. A többi 80 százalékból 60 százalék a fővárosban

lakik, míg a kiegészítő 20 százalék a nyomdai épületben szerencsés lakhatni.

Elég az hozzá, hogy reggel pontosan 7 óra 30 perckor *Bösz Ferenc* testvér hosszú csengéssel összehívja a házban, irodákban, lakásokban, szedő- és gépteremben levőket, közös istentiszteletre. Isten Igéjén és imádságon épülve 8 órakor mindenki ott van munkahelyén.

Járjuk végig az egyes termeket és rövid rádióstílusban nézzük, hogyan megy a munka?

Első útunk *Gyarmati Béla* testvér szobájába vezet. Az ő kezébe futnak össze ennek a sokféle ágazó kiadóhivatali műnek finom száalai. Szeretettel, bölcsességgel és fáradhatatlansággal dolgozik. Míg azelőtt a nyomda kis személyzetrel és állandó deficittel sínylődött, most 4-ik éve, mióta *Gyarmati* testvér irányítja, azóta felendült, megizmosodott, nagyszerű gépeket vásárolt és ma már kb. 20—25 állandó munkaerő dolgozik együtt. Minden munkatársának testvéri tanácsadója lelkiében és segítője bajában. Igazságosságra való törekvése közismert az idegenek előtt is. Nyomdánknek komoly tekintélyt szerzett a szakemberek, könyvkiadók, orvosok, tanárok, katonatisztek előtt, akik meglátogatták üzemünket. Uniónk vezetője, a kedves *Michnay* testvér, ismételten kifejezte megelégedését a nyomda vezetése fölött.

Íróasztala mellett 2 telefon áll: a házi és a városi. Sokszor egyszerre szól a kettő, mivel vagy a közelből, vagy a távolból keresi valaki, hogy beszéljen vele.

Mikor reggel megjön a posta, maga személyesen mindent átnéz és intézkedik, hogy a megrendelések, levelezések, felszólamlások még azon frissiben elintéztessenek. Legnagyobb öröme, hogy 15 ezer pengőért jutányosan megvehette a remek új Linotype szedőgépet, amit itt képben is bemutatunk. Éppen *Debreczeni György* testvér ül előtte és az utolsó sorokat kopogtatja le az írógépszerű szerkezeten. Mellette áll *Hódos Sándor* testvér és várja, hogy helyére üljön. Így dolgoznak ők felváltva 6—8 órát naponta azon a nagyszerű gépen.

Ha már bent vagyunk a szedőteremben, akkor nézzünk szét itt a testvérek között. Az üzem vezetője *Bösz Ferenc* testvér. Ő a felelős a kikerült nyomtatványokért. Közel 20 esztendeje dolgozik megszakítás nélkül az adventi nyomdában. Sohsem siet, mégis tempósan legjobb besztással végzi a nehéz tördelési munkát és biztosítja az üzem állandó menetét. Utasítása sze-





Kiadóhivatalunk szedőgépe a Linotype-gyár egyik legújabb és legszebb modellje. Gyors és zavartalan működését elősegíti a rajta levő sok-sok precíz alkatrész és biztosíték. A gép zavar esetén automatikusan kikapcsol és megáll. A sorok öntéséhez szükséges betűfómet is a gép olvassza fel, elektromos árammal, megfelelő hőfokra. Átlagos óránkénti teljesítménye sokkal több, mint a kézi erővel való szedésé. Számítalan előnyét jól felhasználhatjuk a evangéliumi iratok előállítására.

rint dolgozik még 7 szedő, a betűszekrények előtt: *Gombos Andor, Debreczeni György, Rontó János, Incze Béla, Dornbach Gyula, Hódos Sándor* nyomdai szakmunkás és *Virág Lajos* gyakornok testvér. Mind a hét, csupa tettekre kész ifjú, kik az ifjúsági és gyülekezeti életben ragyogó tevékenységet fejtenek ki.

Ami betűanyagot ők kiszednek, az átkerül a másik terembe: a tulajdonképpeni nyomdába. *Makai Imre* testvér a gépmester és *Bende Károly*, a szakképzett nyomdász, veszi át a szedőteremből az elrendezett betűmezőket és beigazítják gép alá. Igen pontosan kell dolgozni. Meg is teszik. Három nyomógépen folyik a munka. Ebben a teremben dolgozik még a nyomdai üzemből *Roóz János* tanuló is.

Itt sorakoznak egymás mellett a nagy hajtógató, fűző és vágó gépek. Mindent villamoság hajt. Ezen utóbb felsorolt gépeknél dolgozik *Grubics Györgyné* testvérnő és mellette a két tanuló: *Uhrin Anna* és *Szamecz Margit* testvérnő.

Mikor az iratok, leckék, traktátok és könyvek teljesen készen állnak, akkor elkezdődik a szétküldés az ország száz- és száz részébe, ezer és ezer címre. Folyóirat körülbelül 10,000, azaz tízezer címre megy szét. Csomag a gyülekezeti traktátoknak, könyvevangélistáknak és magánosoknak, naponta néha 60—80 is elmegy. Ez a munka mind egy nagy teremben, az u. n. expedicióban folyik. Itt dolgozik a lelkiismeretes munkájáért mindenki előtt közbecsülésben álló *Szabó Júlia* testvérnő. Évenként sok ezer csomagot küld szét, szállítólevelet és számlakivonatot

ír meg. Habár mindent gonddal és átvizsgálással végez, mégis megtörténik, hogy valahol egyet-mást eltéveszt. Ilyenkor siet mindent helyrehozni. Aki látja az ilyen nagyforgalmú hónapnak a menetét, mint pl. az elmúlt évi december is volt, az megértéssel és becsüléssel adózik a testvérnőnek. Szereti is minden munkatársra, mert tudja, hogy helyette más aligha bírná ezt a munkát így elvégezni. Ahová annyi sürgős kérelem és gyors elintézési óhajítás fut be naponta, ott megeshet valamilyen tévedés vagy a kiküldés vagy a számlázás körül. A magyar ember azt tartja, hogy ahol élet, mozgás, tevékenység van, ott hiba is eshet. A hívő pedig tudja, hogy egyedül Jézus volt cselekedeteiben hiba nélkül. Eddig még semilyen adminisztrációban nem találták fel a teljesen hiba nélkül funkcionáló gépembert.

Vele együtt dolgozik *Pöstényi Sarolta* és *Dudvay Margit* testvérnő. A folyóirat-osztály sok ezer kartotékját, a lejáratok ellenőrzését, az előfizetések bevezetését, a tízezernyi előfizető címjegyzékének nyilvántartását, és még számtalan fontos irodai munkát mind ők végzik. Munkájuk igen nagy körültekintést igényel.

Innen beérünk a kedves *Kormos* testvérnő irodájába. Éppen angolból fordítja a szombatiskolát. Asztalának jobb szélén egy halom nyomdai kefelevonat: meg kell keresni neki a hibát, amit a szedők rosszul szedtek és ki kell javítani. Jobb-oldalon vagy fél tucat gyorsírással lejegyzett levél. Le kell gépelni és még ma el kell küldeni: a General Konferenciához, a divízióhoz,

a különböző kiadóhivatalokba, német vagy angol nyelven.

A legfelső szobában számol a kedves *Bíró Margit* testvérnő, a pénztáros. A hideg ércpénzeket és tarka bankókat meleg és tiszta szívvel kezeli. Ha nem is volna pénztáros, akkor is mindenki szeretné.

Aki mindent megcsinál, mindent javít, az. *Kertész Péter* testvér, a ház felügyelője. Kora reggeltől késő estig mindig ott van, ahol legtöbb a munka, legégetőbb a segítség.

Megemlítjük még *Veszélovsky Gyula* testvért, a szerkesztőt. Ujságírói pályáját 33 évvel ezelőtt kezdte el, a teológiai főiskolán. Később abbahagyta. Mióta hívő, újból nekilátott és örömmel írja a cikkeket rendületlenül. Szerkeszti az Advent Híneket, az Idők Jeleit, az Élet és Egészséget. Hétfő reggeltől péntek délig ott ül a szerkesztői íróasztalnál.

Péntek estétől vasárnap estig pedig a budapesti gyülekezetekben és klubhelyiségekben hirdeti a jelenvaló igazságot hívők és hitetlenek között.

Rövid vázlatban érintettük azt az áldott munkát, ami evangéliumi művünk életében egyik legfontosabb szerv. Tudjuk, hogy érdeklő Testvéreinket a kiadóhivatal, nyomda és szerkesztőség belső élete, mert minden gyülekezet állandó összeköttetésben van vele. Hisszük, hogy néhány olyan dologra is rávilágítottak e sorok, amit eddig néhányan nem hallottak.

White testvérnő Isten Lelkétől vezetve mintegy örökségül hagyta a gyülekezetekre, hogy szívvel-lélekkel szeressék, segítsék és védelmezzék művünk kiadóhivatalait.

Akarjuk, hogy Magyar Testvéreink ismerve az Úrtól megáldottan fejlődő sajtóvállalatunkat: imádkozzanak érte!



I. sor: (Balról jobbra) Szabó Júlia, Grubits Györgyné, Pöslényi Sarolta, Szamecz Margit, Gyarmati Béláné, Bíró Margit, Kormos Jenőné, Dudvay Margit, Uhrin Anna, Kertész Péterné.

II. sor: Hódos Sándor, Makai Imre, Gombos Andor József, Veszélovsky Gyula, Gyarmati Béla, Bósz Ferenc, Incze Béla, Rontó János, Bende Károly.

III. sor: Kertész Péter, Debreczeni György, Roóz János, Dornbach Gyula. —

## Mikor örülve szenved a szív.

Amit leírok, azt közösen tapasztaljuk. Eleinte meglepi az embert, később belenyugszik, végül diadallal gondol vissza rá. És ez: az átélt szenvedés. Minden életnek *boldog* a kezdete, *küzdés* a folytatása és *halál* a vége.

Igy megy az egész életen át. Nézzük előlről!

1. A *gyermek*, mintegy földi mennyországba, paradicsomba születik. Dédelgetik, kényezte-

tik, gyöngédséggel halmozzák el, akár cigánypurdé legyen, akár királyfi. De ez nem tart, mert nem is tarthat soká. Így sohasem válhatna férfivá, vagy asszonnyá. Ezért a gyermekkor telis-tele van szenvedéssel. A tanulóéveknek tömérdek a küzdelme. Elemiben, gimnáziumban és polgárban, a főiskolán: fiúknak és leányoknak: meg kell szenvedni a bizonyítványért

2. Jön az *ifjúság* életében az élettárs keresés és találás korszaka, amikor szeretni akar és szerettetni vágyik a szív. Ezzel megindul a szenvedés végtelen sora. Minél jobban szeret a szív,



annál inkább szenved a szerelem miatt. Kérdezétek meg az ifjút, vagy leányt, hogy bírja-e még viselni a szenvedés gyötrelmeit. Csodálkozva mered rád és felel: „*Nem fájdalom nekem a szenvedés érte, mert nagyon szeretem!*” Tehát örömmel vállalják a szenvedést.

3. Jön a házasság. Új életbe ízlelnék. Mohón kapnak a mámor varázsa után, de milyen jó, hogy nem tart soká! Elégnének, felperzselődnek a szerelem tüzeiben, ha ez nem csendesedne. El kell hagyni, nem a szeretetet, hanem a játékot a tüzzel. Meg kell ismerni a józan határt. Közben megszületik a harmadik, aki valójában az első lesz. Mit szenved az anya, mikor szül? És az apa az első gyermek és minden gyermeke születésével a szenvedés újabb periódusába lép. Ráillik minden jó apára az, amit a Jelenések könyvében olvasunk: „*Terhet viseltél, fáradtál, de el nem fáradtál.*” Az apai önzetlenség és áldozatkészség mindig a szenvedés gyümölcse, de tudjuk, hogy mily örömmel szenvedett, áldozott az apai szív!

4. Mikor a gyermekek felnőnek, s kit erre, kit arra kergetnek a szelek, azon veszik észre magukat a szülők, hogy egyedül maradtak. S ha visszanéznek a multba, azt látják, hogy a boldogság csak egy csepp méz volt a szájuk szélén. Azután minden lépéssel apad még ez a kevés öröm is, s mintha nőne a fájdalom patakja. A testünk, lábunk, a szívünk mindennap nehezebb, gyötrődöttebb s terhünk súlyosabb. Mikor már azt hiszi az ember, hogy még egy csapás súlya alatt menthetetlenül összeroppanna, akkor kell elszenvednie az újabbat és ismét az újabbat.

Felkiáltunk: „*Sujts, sujts, óh fájdalom, ha még találsz helyet!*” S a fájdalom mindig talál. Bármennyire teleszívta magát szenvedéssel, a szív, még mindig ragaszkodik az élethez, mert ha álmai elenyésztek, ha vagyona elveszett, ha alkotása rombadólt, ha szeretteit eltemette, még mindig szeret a szív. Szereti azt, akit eddig nem látott meg. Szereti a fájdalomban megtisztult, megszépült, megdicsőült szív Azt, akit talán eddig sehogyse akart szeretni és élete alkonyán kezdi észrevenni, hogy mi mindent nem tett meg 50—60—70 éven át és ekkor örül minden szenvedésnek, mely felébresztette és örül a fájdalomnak, mely Istenhez vezette.

De miért kell várni a sír széléig arra a fájdalomra, mely Istenhez vezet? Vajjon nem azért van-e a szenvedés már az ifjúkori életben, hogy az ember Istent megismerje, megszeresse és tör-

vényeit megtartsa?! Azonban nem minden szenvedés vezet a mennybe. Itt óriási lehet a tévedés. Csak a golgothai kereszt két oldalán felfeszített két gonosztevőre utalok. Mindkettő egyformán szenved a szörnyű kínok alatt. Az egyik átkozódik és nyomorultul hal meg. A másik imádkozik és békén szenvedve Krisztushoz fordul: „*Uram, emlékezzél meg rólam a te országodban!*” Ez a két bibliai alak szimbolizálja a szenvedők két csoportját. Egyik mutatja, hogy jaj annak, aki fájdalomában Isten ellen fordul; a másik, hogy üdvösség szerzője minden embernek a szenvedés, ha békével vagyis örömmel vállalja azt. Ezért *különbözők a könnyek, amiket a fájdalom csapása sajtol a szemekből.* Ha a szenvedés megtisztít, akkor a könny megdicsőíti az embert, ha a szenvedés lázadásba dönt, akkor minden könnycsepp: bűn a Teremtő ellen.

Megrendítő, ahogyan sírt Jézus! Sírt a város fölött. Lázár sírjánál könnyekre fakadt. Az olajfákkertjében véres verítékbe és könnybe borulva mondá: „*Szenved az én lelkem halálig.*” De valahányszor sírt az Úr, mindig imádkozott. Így szólt: „*Atyám, legyen meg a Te akaratod!*” Mikor azért a szenvedő ember szintén ki tudja ezt így mondani, akkor kezdte el mennyei örömmel vinni az élet keresztjét. A hívőt az álszenttől, a hívő szenvedőt a többi szenvedőtől az különbözteti meg, hogy a hívő minden fájdalomában ezt mondja: „*Istenem! Te jót teszesz velem, ezért örül a szívem!*” — az utóbbi pedig így beszél: „*Nincs Isten, mert akkor nem hagyna kinlódni!*”

Tudjuk, hogy vannak nagy szerencsétlenségek, melyek megzavarják az ésszt, de éppen ilyenkor hangzik fel Krisztus szava: „*Ne nyugtalanodjék a Ti szívetek! Higgyetek! ... Ne értsen félre — kérem — senki: A Biblia nem azt tanítja, hogy az ember keresse a fájdalmat! Nem! Azonban mi hisszük, hogy a Mester megtanított minket békével, reménnyel, örömmel szenvedni, ha kell.*”

A mi szívünk azért örül a szenvedések alatt is, mert elhittük Krisztus Urunknak, hogy vissza fog jönni és ennek beteljesülését a mi időnkben várjuk. Szólt: „*Eljövök és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.*” Az újszövetségi Szentírás 318 írott helyen erősíti a hívőt abban, hogy Jézus Krisztus el fog jönni és „*minden szem meglátja Őt*”. Igen! Eljön az Úr, mert szereti az embert. Mi azért várjuk az Urat, mert szertjük Őt. Így az Isten és az

ember: két egymással találkozni akaró szeretet. Isten együtt akar lenni az emberrel, amint együtt volt Édenben — később lejött hozzá a Sínai-hegyre. Majd ismét eljött a keresztre. S most újra eljön mert megígérte.

Végső imája ez volt: „*Atyám, akarom, hogy ahol én vagyok, ők is én velem legyenek!*”  
Krisztus most teljesíti be ígéretét! V. Gy.

## ADVENTHIRNÖK

a magyarországi H. N. Adventisták negyedévenként megjelenő  
gyülekezeti közlönye

Szerkesztő: **Veszolovszky Gyula**

Kiadásért felelős: **Jenik Gyula**

---

EGYES SZÁM ÁRA 20 FILLÉR

---

Gyarmati és Bósz nyomda, Budapest — A nyomdáért felelős: Bósz Ferenc

A Nagymisszió Hétre elkészült

Dániel próféta könyvének a magyarázata.

Annak ellenére, hogy a könyv jó megértése némi bibliaismeretet előfeltételez, mégis kiválóan alkalmas arra, hogy embertársaink figyelmét a mai eseményekkel kapcsolatban az isteni jövődölések csodálatos beteljesedésére felhívja.

A könyv címe:

### *Dániel, a próféta-államférfi*

Terjedelme 104 oldal, színes borítólappal, számos képpel.  
Eladási ára: P 1.20  
A könyvet csak 3000 példányban jelentettük meg, jó lesz tehát, ha mindenki a saját részére is idejében biztosít legalább egy példányt.

*Az Advent Hírnök következő száma április 1-én jelenik meg!*